

«Вже небо не біжить тим синьо-білим бігом...» (1966)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Вже небо не біжить тим синьо-білим бігом
В своєму зорехмарному ряду.
Завіяло, заговорило снігом
У полі. попів салом і в салу.

Погасло небо, і землі не чути.
Сплять босі села в хаті на печі.
І сняться їм борщі, та калачі,
Та день будущний, миром не забутий.

Лиш царство заяче гасає і живе,
Бринить деінде безголовий сонях,
І скирта-дума у сніги пливе,
Пливе стара, позаторішня соня...

1966

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/vzhe_nebo_ne_bizhyt_tym_syno_bilym_bihom